

Rigsdagstidende.

1851. Forhandlingerne paa Landstinget. № 272.

Anden Session.

97de Møde.

Onsdagen den 12de Marts.

(Forsat.)

Indenrigsministeren: Efter de Forhandlinger, som tidligere have fundet Sted om Vacanceforbehold, skulde jeg være tilbøjelig til at troe, at man maa være berettiget til deri ikke at søge en mere bindende Betydning, end at, naar Vacance indtræder i saadanne Embeder, ved hvilke saadanne Forbehold ere tagne, der da ikke kan finde ny fast Ansættelse Sted, forinden det ved Rigsdagens Medvirken er ordnet, hvorledes der for Fremtiden skal forholdes med Embederne, men at derimod den Sum af de tidligere Embedslønninger, som maatte være fornøden til midlertidigt at faae Forretningerne bestridte ved Constituerede, vil kunne udredes uden særlig Bevilling og uden at opføres paa Supplementarcreditbevillingen eller at henføres under andre Conti. Jeg vil imidlertid ikke benægte, at der i saa Henseende kan være nogen Tvivl, og jeg vil ikke bestride, at det Udtryk, der er foreslaaet af den meget ærede Landstingsmand, stiller Sagen bestemtere, idet det, saavidt jeg skjønner, deraf fremgaaer, hvad der er udtalt at være Meningen, at Lønningen til Forretningernes Bestridelse stricte kun bevilges, til Vacance indtræder, og at der altsaa af denne Conto ikke kan afholdes Noget til Forretningernes Bestridelse under Vacancen, men at Udgifterne i saa Henseende, som maatte være fornødne, til Forholdet endeligt kan ordnes, ville være at afholde enten af andre Conti eller ved en Supplementarcreditbevilling. Hvad Indenrigsministeriet angaaer, da vil det være meget vanskeligt, at bestride saadanne Udgifter af andre Conti, eftersom den Conto paa dets Budget, hvorom her nærmest kunde være Tale, er overmaade stærkt medtagen; det maatte nem-

lig navnlig være af Contoen til adskillige Udgifter, som næsten altid er utilstrækkelig. Det kan saaledes ikke nægtes, at Administrationen bliver stillet noget strengere ved det Forslag, der er bragt frem; men jeg tør ikke benægte, at det vel kan lade sig gjøre, ogsaa under denne strengere Form, at faae Forretningerne udførte, idet det jo vel i visse Tilfælde vil kunne skee uden noget Bederlag for en ganske kort Tid, og i alle Tilfælde Rigsdagen vistnok ikke vil nægte den Supplementarcreditbevilling, der maatte være uundgaaelig fornøden, for at det Offentliges Lary ikke skal lide. Med Hensyn til de Poster, der her nærmest er Spørgsmaal om, er der saaledes ingen særdeles Anledning fra Indenrigsministeriets Standpunkt til at fremsætte nogen Betænkelse ved det brugte Udtryk, som skulde have større Gyldighed med Hensyn til disse enkelte Poster end til de andre Poster overhovedet, hvor Vacanceforbehold findes.

Jeg skal dernæst tillade mig at fremsætte nogle faa Bemærkninger med Hensyn til, hvad Udvalget har anført ved enkelte Poster paa Indenrigsministeriets Budget. Naar det saaledes er sagt, at Ministeriet synes tilfreds med den Sum, som er optagen i Lovforslaget for Porcellainsfabrikkens Vedkommende, da er dette vel ikke saa ganske Tilfældet; thi den meget betydelige Indskrænkning, denne Sum har lidt, vil medføre, at Fabrikken ikke hele Aaret igjennem vil kunne fortsat drives med fornøden Kraft. Der er kun 2 Veie at gaae: enten strax at indskrænke Fabrikkens Drift meget betydeligt, saa Summen kan strækkes til at drive den hele Aaret, eller at drive den med sædvanlig Kraft i de første Maaned, og da see, hvorledes Sagerne staae til Efteraaret, og da paany bringe Sagen under Overveielse paa Rigsdagen. Da denne sidste Udvei imidlertid